

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 8/11
v Luxemburgu 17. februára 2011

Návrhy generálneho advokáta vo veci C-120/10
European Air Transport SA/Collège d'Environnement de la Région de
Bruxelles-Capitale a Région de Bruxelles-Capitale

Podľa generálneho advokáta Cruza Villalóna môžu členské štáty prijať opatrenia, ktorých účelom je sankcionovať prekračovanie maximálnych hladín hluku meraných na zemi v mestských oblastiach v blízkosti letísk

Ochrana základných práv, najmä základného práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života a obydlia a práva na ochranu životného prostredia, totiž odôvodňuje prijatie takých opatrení

S cieľom bojovať proti obťažovaniu hlukom na letiskách Únie upravuje smernica 2002/30¹ prijímanie a účinky takzvaných „prevádzkových obmedzení“. Na určenie prípadov, kedy možno také prevádzkové opatrenia prijať, odkazuje smernica 2002/30 na prekročenie určitých maximálnych hladín hluku meraných pri zdroji (teda v samotnom lietadle) a nie na zemi.

Letisko Bruxelles-National sa nachádza na území regiónu Flámsko, ale lietadlá, ktoré na ňom pristávajú alebo z neho odlietajú, prelietavajú tiež veľmi nízko nad regiónom Brusel, hlavné mesto. Rada regiónu Brusel, hlavné mesto prijala 27. mája 1999 nariadenie, ktoré stanovuje limity hluku pre prelet lietadiel nad regiónom. Uvedené nariadenie konkrétne stanovuje hodnoty hluku, pri ktorých prekročení prelet lietadla odôvodňuje uloženie pokuty. Stanovenie pokuty je založené na rôznych kritériách. Spomedzi nich treba uviesť hladinu hluku meranú v decibeloch na mieste určenia a nie pri zdroji.

European Air Transport (EAT) je letecká spoločnosť patriaca do skupiny DHL, ktorá prevádzkuje nákladné lety s odletmi, príletmi a medzipristátiami na letisku Bruxelles-National.

Dňa 19. októbra 2007 uložil Institut Bruxellois de Gestion de l'Environnement, regionálny orgán poverený dozorom nad dodržiavaním predpisov v oblasti životného prostredia, spoločnosti EAT správnu sankciu vo výške 56 113 eur za porušenie regionálneho nariadenia z 27. mája 1999. Konkrétne spoločnosti EAT vytkol, že jej lietadlá spôsobujú v nočných hodinách hluk presahujúci hodnoty stanovené v uvedenom nariadení. Spoločnosť EAT sa proti uvedenému rozhodnutiu odvolala s tvrdením, že regionálne nariadenie, ktoré slúži ako základ porušení, ktoré sú jej pripisované, je protiprávne, keďže ako kritérium merania hluku používa hladinu hluku na zemi, a nie pri zdroji.

V tomto kontexte Conseil d'Etat (Štátna rada) (Belgicko), ktorá spor prejednáva, rozhodla položiť Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku. Jej prostredníctvom belgický súd žiada, aby sa Súdny dvor vyjadril k tomu, či je právna úprava bruselského regiónu, ktorá sankcionuje obťažovanie hlukom spôsobovaným lietadlami, ktoré využívajú letisko Bruxelles-National, v súlade so smernicou 2002/30.

Po prvý generálny advokát Cruz Villalón vo svojich dnes prednesených návrhoch zastáva názor, že „prevádzkové obmedzenie“ predstavuje úplné alebo časovo obmedzené opatrenie zákazu, ktorého povaha je predbežná a objektívna, a ktoré výslovne zamedzuje prístupu civilného lietadla na letisko Únie, a nie ho iba sťažuje.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/30/ES z 26. marca 2002 o pravidlách a postupoch zavedenia prevádzkových obmedzení podmienených hlukom na letiskách spoločenstva (Ú. v. ES L 85, s. 40; Mim. vyd. 07/006, s. 96).

Generálny advokát Cruz Villalón ďalej upresňuje, že prevádzkové obmedzenia sú špecifické zákazy stanovované v rámci dopravnej politiky. Prevádzkové obmedzenia tak pôsobia popri ďalších vnútroštátnych opatreniach v oblasti životného prostredia.

Generálny advokát teda dospel k záveru, že **sankčné nariadenie belgického regiónu** zamerané na postihovanie prekračovania určitých maximálnych hladín hluku meraných na zemi v oblastiach v blízkosti letiska **nepadá do pôsobnosti smernice 2002/30, keďže nepredstavuje „prevádzkové obmedzenie“**. Predmetné bruselské nariadenie totiž najmä nezakazuje *ex ante* prístup úplne alebo v určitom období na letisko Bruxelles-National, ale zakazuje prekračovať určité hladiny hluku. Podľa regionálneho nariadenia tak lietadlu nič nebráni v pristáť na uvedenom letisku a odlete z neho a v prípade prekročenia limitov stanovených nariadením je právnym následkom sankcia a nie zákaz. Okrem toho regionálne nariadenie nie je prijaté v rámci dopravnej politiky a nie je schvaľované ani uplatňované príslušnými orgánmi v tejto oblasti, lebo je súčasťou právomocí v oblasti životného prostredia, ktoré belgickým regiónom priznáva ústava.

Po druhé generálny advokát Cruz Villalón zastáva názor, že smernici 2002/30, ktorá odkazuje na kritérium merania hluku lietadiel pri zdroji, neodporuje také vnútroštátne opatrenie, ako je nariadenie bruselského regiónu, ktoré nepredstavuje prevádzkové obmedzenie a ktoré používa kritérium merania hluku na zemi. Podľa názoru generálneho advokáta smernica 2002/30 nebráni členským štátom v prijatí predpisov v oblasti životného prostredia, ktoré majú nepriamy dopad na predpisy v oblasti civilného letectva, ktoré uvedená smernica harmonizuje.

Pokiaľ ide o túto otázku, generálny advokát zastáva názor, že **smernica 2002/30 má odvetvový charakter, takže musí byť obmedzená výlučne na prijímanie a úpravu „prevádzkových obmedzení“ a výnimiek z nich.**

Generálny advokát Cruz Villalón ďalej pripomína, že Charta základných práv Európskej únie zakotvuje základné právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života a obydlia a zároveň výslovne uznáva právo na ochranu životného prostredia. Generálny advokát okrem toho zdôrazňuje, že Európsky súd pre ľudské práva nielen opakovane vyhlásil, že obťažovanie hlukom spadá do životného prostredia, ale tiež uznal, že emisie hluku spôsobované lietadlami odôvodňujú, a niekedy vyžadujú, prijatie aktívnych ochranných opatrení zo strany štátov.

Vzhľadom na to, že výklad Európskeho súdu pre ľudské práva zaväzuje Úniu a Súdny dvor Európskej únie ho musí zohľadňovať, generálny advokát teda dospel k záveru, že **smernica 2002/30 umožňuje prijatie opatrení na zníženie hluku na letiskách, ktoré sú odlišné od opatrení výslovne stanovených v uvedenej smernici. Ak by to tak nebolo, boj štátov proti obťažovaniu hlukom by bol svojím spôsobom paralyzovaný, pretože štáty by prišli o akýkoľvek manévrovací priestor pri výkone svojich politík v oblasti životného prostredia, urbanizmu a zdravotníctva.**

UPOZORNENIE: Súdny dvor nie je viazaný návrhmi generálneho advokáta. Úlohou generálnych advokátov je nezávisle navrhnúť Súdnemu dvoru právne riešenie veci, ktorá im bola pridelená. Sudcovia Súdneho dvora od tohto momentu začínajú v tejto veci poradu. Rozsudok bude vyhlásený neskôr.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) návrhov sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň ich prednesu.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499